

Nidvise skrevet omkring 1820/30 om Martinus som bodde på Daniel Larsens eiendom i Gjøvika.

I Malang mun' der bur ein mann
og husan, på ei strand
rett ganske ne' me fjæra.
Den samme var ein dyrbar mann,
som burde ha stor æra.

I auan var han som ei ramn
sin granne ga' han eit øke namn
og sjøl så var han "sjompen".
Når han skal snakke til ein mann,
så snur han til han gompen.

Den kutnas-veren han var no så,
hand kund' slett ikkje grase' slå,
han gjekk i tull og stanga.
Før kvart eit lass han kjørte heim
så spillt' han bort ei fanga.

Hans vedsle' var således skapt
at alle rennan dem va' fortapt
stall-bandan var ikkje mange.
Hans høysle' var likedan
han gjekk i tuvan som ein slange.

Den auskjer-kobben han var no ein
han låg no på sin visse stein
me' ve'en sto' i marka.
Hans kone og hans raske merr
de låg i snyen og sparka.

Å kjøre ve' det var han lat
ja, om han fekk den beste mat
ja, om han fekk altsamma.
Når smør og kjøtt og ost var klart
da drakk han opp før lamman.

Visa er nedskrevet av Brynjulf Bjørklid, uvisst når, som fortalte at han hadde hørt visa for 50 år sida av ei kone som da var 80 år. Visa sies å være diktet om en mann som hette Martinus og bodde i Gjøvika ute i Malangen, til daglig kalt "Martines i Gjøvika."

Brynjulf uttalte at det var ikke sagt at Martinus fortjente den ære-minken som ei nidvise gir. Den kan være lagd av en som var misunnelig på Martinus.

Fått av Rigmor Skredlund, Trollvik, okt. 1993. Rigmor - f. Hauan er født på Tennskjær, dtr. av Jon Hauan.

K.R.